

Så spurgte hr. Holger K. Nielsen til sidst, om jeg mener, at vi skal have den totale krig imod Milosevic.

Se, den nuværende aktion har netop til formål at undgå at komme i en sådan situation, hvor det bliver nødvendigt. Og det var jo lige det, fru Mimi Jakobsen i et venligt spørgsmål til mig påpegede: Vi har ikke i tide grebet ind, hvad vi skulle have gjort for længe siden. Men nu er vi gudskelev ikke så langt henne og nede, som Europa kom i 1939, men skriver blot 1936, hvis jeg endelig skal sammenligne. Altså ingen total krig, fordi vi har grebet ind nu, så den totale krig ikke bliver nødvendig. Det er finessen i det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg kan fuldstændig bekræfte hr. Arne Melchior's meget præcise iagttagelse og måske endda erkendelse af, at Tyrkiet er medlem af NATO, for det spiller jo nok en meget central rolle for, hvorfor man ikke mener, at det er så vigtigt med kurderne, som man mener det er med kosova-albanerne, og det er jo i øvrigt nok også derfor, NATO ikke går ind for, at kosova-albanerne skal have selvstændighed: Hvis folk fik ret til at bestemme over deres egen skæbne, kunne det jo smitte, så det har man nok sikret sig fra NATO's side at de ikke får lov til.

Men jeg vil sige til hr. Melchior: Jeg forlanger ikke på nogen måde, at man ikke skal kunne begå fejl. Vi begår selv tonsvis af fejl, så det ville det da være dumt at jeg forlangte af folk. Men det, som jeg synes er relevant, er, at man diskuterer og lærer af sine fejl, og dér bliver vi jo bare nødt til at konstatere, at når vi forud for den sidste debat, i oktober, spurgte Udenrigsministeriet, hvilke konsekvenser man forestillede sig at aktionen ville have for flygtningene, fik vi at vide, at formodningen var, at der ikke ville ske en yderligere tilstrømning af flygtninge til Kosovos nabolande, og det viste sig jo helt klart ikke at være rigtigt, og så spørger vi bare om én ting: Hvilke konsekvenser drager man af, at man har taget fejl? Der er som bekendt ikke noget galt i at fejle, men der er noget galt i at fremture i sine fejl.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu må jeg indledningsvis sige til hr. Melchior, at jeg tror ikke, det hjælper at råbe, så det vil jeg

afholde mig fra. Men jeg synes, det er en utrolig svær debat, og jeg vil bare i al stilfærdighed spørge hr. Arne Melchior, om ikke også han en gang imellem kan føle sig omfavnet af tvivlens nådegave. Og jeg synes, det er en utrolig ulykkelig og svær situation, og indimellem synes jeg, man tager lidt for skrækkert på denne debat.

Man må som politiker tage et standpunkt, og Dansk Folkeparti har taget det standpunkt, som vores ordfører, hr. Peter Skaarup, har givet udtryk for her i dag, men jeg opfatter lidt hr. Melchior, som om han fuldstændig ved, hvordan det her problem bliver løst, og synes, det er i orden, som det kører, og det synes jeg faktisk er farligt.

Jeg synes, det er en af de sværeste debatter, vi hidtil har haft i Folketinget, i hvert fald hvad jeg kan mindes, og jeg synes, man indimellem også må være lidt ydmyg og sige: Det her er altså meget svært. Men som politiker er man naturligvis forpligtet til at føre sine synspunkter frem, og det gør man så mere eller mindre højrøstet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Mimi Jacobsen havde et spørgsmål til hr. Arne Melchior, som jeg egentlig godt vil børe lidt nærmere i:

Med hensyn til den krig imod Serbien, som man nu har indladt sig på, og som jo er et tragisk mislykket projekt, i hvert fald hvis det f.eks. var hensigten at beskytte mennesker mod at blive drevet på flugt, drager man så nu den konklusion i EU, at årsagen til ulykkerne var, at man ikke var stærk nok i EU, at man ikke havde en fælles udenrigspolitik, som var stærk nok, og at man ikke havde en europahær, sådan som den kommende kommissionsformand, Romano Prodi, nu har foreslået: På baggrund af de her begivenheder skal man have en europahær – et forslag, som den danske regering, selv om den støtter Prodi helhjertet, overhovedet ikke har mælet et eneste kuk imod.

Det er jo den udvikling, vi ser: Nu bruges disse tragiske begivenheder af unionstilhængerne til at drive på med skabelsen af en føderation med en europahær, og det er muligvis et projekt, som CD støtter. Dér vil jeg gerne spørge hr. Melchior, om det er tilfældet?